

kyndiges Anbefaling af denne Central som et Vidnesbyrd om, at man fra disse Købmænds Side ventede en Prisnedgang. Han gentog endnu stærkere i en senere Tale det samme: at Købmændene frygtede en Prisnedgang, og derfor vilde de sikre sig deres Stilling som lønnede Embedsmænd — en Vending, som han jo ogsaa brugte igen her i sin Tale. Det var en almindelig Tro den Gang hos mange Landmænd, at der vilde komme et saadant Pristald, og at det følgelig var mere forstandigt at tage imod de 30 Kr., som blev tilbudt, for saa eventuelt at kunne købe senere til lavere Pris. Derved er den Situation fremkommet, som det ærede Medlem, der er Ordfører for Venstre, Hr. Hede-gaard, nylig omtalte. Det samme kan ske endnu. Der tilbydes nu en bestemt Pris, man kan nu inddække sig, men senere hen kan Priserne forandre sig. Hvis de stiger saaledes, at man ikke kan inddække til samme Pris, er det de vedkommendes egen Skyld. Ja, men det er netop dette, som den nugældende Kornordning stillede Landbrugerne overfor Muligheden af, at sikre sig fuldkomment ved at skaffe sig Varen ved Ombytning. Og naar man spekulerer i den Prisnedgang, som Landbrugsministeren altid taler om, har man altsaa spekuleret fejl; men det er ikke Lovens Fejl, men deres Fejl, som har regnet forkert med Hensyn til den kommende Nedgang.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Brødprisen har jeg kun den Bemærkning at gøre, at naar Landbrugsministeren siger, at han har henvendt sig til Administrationen og spurgt, om man kan have en forskellig Brødpris i Aaret, og at den har sagt, at det kan udmærket lade sig gøre, saa betvivler jeg naturligvis ikke, at Landbrugsministeren paa Forespørgsel til Administrationen har faaet et saadant Svar; thi enhver Ting kan jo lade sig gøre. Men jeg gør opmærksom paa, at i Bemærkningerne til Forslaget, der, hvor den Indstilling, der er afgivet af Statens Brødkornsadministration, d. v. s. Statskonsulent K. Hansen, Direktør Chr. Nielsen og Kontorchef Lyngbæk, refereres, hedder det — det er § 9 i Indstillingen — at „Brødprisen Højde betragter Brødkornsadministrationen som sig uvedkommende, men maa stærkt anbefale en uforandret Rugbrødspris hele Høstaaret igennem, da bevægelige Brødpriser i meget høj Grad vil vanskeliggøre Administrationen og let give Anledning til Misligheder.“ Dette er Administrationens Standpunkt udtrykt i dens Indstilling, og det er ganske klart, at Administrationens Vanskeligheder vil blive større og Anledningen til Misligheder lettere,

naar man paa Forhaand erklærer, at fra et ganske bestemt Tidspunkt vil en saadan Prisstigning indtræffe; thi da vil man kunne indrette sig derefter. Jeg vil derfor tro, at det i enhver Henseende er det mest hensigtsmæssige, at man kun fastsætter Salgsprisen for Korn for Vinterhalvaaret, saaledes som det er foreslaaet her, til 15 Kr. og ikke beskæftiger sig med, hvad man vil fastsætte senere hen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lagerlejen havde jeg, forrige Gang jeg talte, ikke kunnet finde det Citat, jeg gerne vilde have peget paa, saa jeg maa have Lov til at nævne det her. Den højtærede Landbrugsminister skriver i sine Bemærkninger, at den Ordning, han foreslaar, vil i Henhold til det foregaaende medføre en betydelig Indskrænkning af Lagerlejen, saaledes at denne for indeværende Høstaar for et betydeligt større Kvantum Brødkorn end forrige Aar vil kunne anslaaes til 10,7 Mill. Kr. Derigennem faar man det Indtryk, at Nedgangen i Lagerlejen gælder for et betydeligt større Kvantum, end der overhovedet er opbevaret i Aar. Man anfører ikke her det, som man anfører andetsteds; at der i Aar har været opbevaret ogsaa Ombytningsvarer. Det er det, jeg har villet pege paa, men Landbrugsministeren har jo ogsaa nu understreget, at der var dette større Kvantum Varer, der opbevarede, saa det forklarer de 6,3 Mill. Kr. af den større Udgift i det foregaaende Aar.

Naar den højtærede Landbrugsminister dernæst til mine Bemærkninger om, at han ikke havde nævnt de 8 Mill. Kr.s Indtægt, som vil være at fradrage fra, hvad dette Aar kommer til at koste i direkte Statstilskud, saa at der altsaa ikke kan blive Tale om 61, men kun om 53 Mill. Kr. i den af ham opstillede Beregning, siger, at disse 8 Mill. Kr. er ikke Centralkontorets, det er Skibsfartens Bidrag, vil jeg derved hævde, at det er ligeegyldigt, hvorfra de kommer; de er der, og de vil blive at fradrage fra den Udgift, som bliver at dække gennem almindelige Skatter. Men dernæst siger den højtærede Landbrugsminister, at de er usikre. Ja, Ministeren er ikke bange for i det kommende Aars Overslag at regne med en Indtægt paa 30 Mill. Kr. af et meget disputabelt og tvivlsomt Salg af Rug og Hvede, han er ikke bange for at regne med en højst tvivlsom Indtægt paa 20 Mill. Kr. gennem Eksport af Byg. Men skønt han har liggende i Centralkontorets Kasse et Overskud paa 8 Mill. Kr., saa tør han ikke nævne dette her, fordi han finder det usikkert. Jeg tror, at hvis han havde nævnt de Penge, han har i Kassen, og ikke havde nævnt Penge, om